

til ca. 17 000 m. Vagttjenesten andrager gennemsnitlig ca. 400 Timer aarlig pr. Strandlen, men varierer i øvrigt for de enkelte Len fra 0 til 1 200 Timer aarligt, hvorved dog bemærkes, at der ikke for alle Lens Vedkommende har kunnet fremskaffes nøjagtige Oplysninger om Vagttjenestens Omfang.

Af det tilvejebragte Materiale fremgaar det endvidere, at Strandfogdernes Indtægter som Hovedregel er smaa og i øvrigt stærkt varierende, idet de er afhængige af Strandlenets Udstrækning og Beliggenhed. I de ovennævnte 148 Strandlen har Indtægterne af Bjærgelønnen i Finansaarene 1934—35, 1935—36 og 1936—37 gennemsnitlig været følgende:

I 107 Strandlen under 100 Kr. aarlig	
- 30 — mellem 100 og 200 Kr. aarlig	
- 7 — — 200 og 300 Kr. —	
- 2 — — 400 og 500 Kr. —	
- 2 — over 500 Kr. aarlig.	

Da der i en Række Strandlen er ansat to eller flere Strandfogder, der deler Indtægterne, er det ofte kun et minimalt Beløb, der tilfalder hver enkelt.

Medregnes Strandfogdernes Kørselsindtægter, forbedres Forholdet dog noget. De samlede Indtægter hidrørende fra Bjærgeløn og Kørsel har i de nævnte tre Aar gennemsnitlig været følgende:

I 18 Strandlen under 100 Kr. aarlig	
- 36 — mellem 100 og 200 Kr. aarlig	
- 18 — — 200 og 300 Kr. —	
- 13 — — 300 og 400 Kr. —	
- 12 — — 400 og 500 Kr. —	
- 36 — — 500 og 1 000 Kr. aarlig	
- 15 — over 1 000 Kr. aarlig.	

Selv naar henses til, at Hvervet som Strandfoged ikke er de paagældendes Hovederhverv, maa det dog erkendes, at en Del Strandfogder kun faar et meget ringe Vederlag for det af dem udførte ansvarsfulde Arbejde. Det kan i denne Forbindelse anføres, at der for Redningsvæsenets Vagttjeneste ydes en Betaling af 1 Kr. 25 Øre pr. Time.

Strandfogdernes Indtægter af Bjærgningerne har endvidere været stærkt faldende. Ministeriet er vel ikke i Besiddelse af Oplysninger om Strandfogdernes Indtægter gennem en længere Aarrække, men et Sammenligningsgrundlag haves i Statens Forstrandsindtægter, der i 10-Aaret 1916—1926 udgjorde gennemsnitlig ca. 84 000 Kr. og i 5-Aaret 1933—1938 gennemsnitlig ca. 14 500 Kr.

Under de foreliggende Omstændigheder finder Justitsministeriet ikke at kunne afvise Strandfogdernes Andragende om en Forbedring af deres Indtægtsforhold. Ministeriet mener imidlertid ikke, at en saadan Forbedring bør ske paa den i Andragendet nævnte Maade, saaledes at der ydes alle Strandfogder et fast aarligt Vederlag fra 250 til 300 Kr., hvilket vil betyde en aarlig Udgift for Statskassen paa ca. 40 000 Kr. Efter de ovennævnte Oplysninger om Strandfogdernes Indtægtsforhold er det nemlig ikke alle, men kun nogle Strandfogder, hvis Indtægter staar i Misforhold til det udførte Arbejde, og alene disse sidste er der efter Justitsministeriets Opfattelse Grund til at yde et Tilskud af Statskassen. Ministeriet maa derimod anse det for ønskeligt, at der indføres en Ordning, hvorefter der tilsikres Strandfogderne i hvert Strandlen et samlet Minimumsvederlag paa 250 Kr. aarlig, saaledes at Statskassen tilskylder det Beløb, som Strandlenets Indtægt af Bjærgeløn og Kørsel (med Fradrag af eventuelle Udgifter f. Eks. til Leje af Heste eller Mandskab) i det paagældende Aar maatte være mindre end 250 Kr.

En foretagen Beregning paa dette Grundlag viser for Aarene 1934—35, 1935—36 og 1936—37 en Udgift for Statskassen paa henholdsvis 12 422 Kr., 11 466 Kr. og 4 330 Kr., eller gennemsnitlig 9 406 Kr. Ordningen vilde i de paagældende Aar være kommet henholdsvis 72, 72 og 42 Strandlen til gode.

Under Henvisning til det saaledes anførte skal man anmode det ærede Udvalg om ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1939—40 at stille følgende Ændringsforslag: